

Fővárosi Ítéltábla

8.Kf.700.573/2023/5.szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Galbavy Magdolna ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr Kustra Kármén kamarai jogtanácsos

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes 8. sorszám alatt

A per tárgya:

megbízási díj

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

10.K.700.629/2023/7.szám

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 80.000 (nyolcvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által figyelembe vett tényállás szerint a felperes „C” besorolású hajóvezető beosztásban dolgozik a helységnev1 Rendőrkapitányságon. A 2020. február 1-től 2023. január 31-ig tartó időszakban szolgálati ideje jelentős részében a hajóvezetői feladatok mellett szolgálatparancsnoki feladatot is ellátott. Ez utóbbi keretében a schengeni övezet külső határának számító egész határátkelőhelyért felelt, ami 16 kilométeres szakaszt jelentett,

és amellyel összefüggésben jelentéstételi és a társszervekkel együttműködési kötelezettsége volt, meg kellett szerveznie a hajók átvizsgálását, felelt a fegyverszobáért és a szigorú számadású nyomtatványok kiadásáért, továbbá feladatát képezte a napi bélyegzők ellenőrzése és az utólagos bélyegzők elhelyezése. Egyes vizsgálatok során ellenőriznie kellett az adott személyt, és ő döntött arról, hogy a vizsgálatból ügy keletkezik-e vagy sem. A hajók ellenőrzése során a személyazonosítást a határrendész kezdte meg, majd a dokumentumokat átvizsgálták a társszervek, az ezután következő kutatás a felperes feladata volt, amely vizsgálatonként hozzávetőlegesen egy órát vett igénybe. A szolgálatparancsnoki feladatok ellátása során magasabb szintű felelősséggel tartozott, mint hajóvezetőként, de állandó beosztottja ebben a minőségében nem volt. A perbeli időszakban 389 szolgálati napot teljesített, amelyből 338 alkalommal volt egyúttal szolgálatparancsnok is. Szolgálatparancsnoki feladatait rendszeresen és folyamatosan kellett ellátnia az eredeti beosztása mellett. A megbízási díj megfizetése iránt benyújtott szolgálati panaszát az alperes elutasította.

- [2] A felperes keresetében a 2020. február 1-től 2023. január 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan bruttó 2.087.100 forint megbízási díj, valamint a késedelmi kamat és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 150%-ában határozta meg.
- [3] Az alperes védírata elsődlegesen a kereset elutasítására irányult, azt jogalapjában is vitatta. Nem cáfolta, hogy a felperes a 389 szolgálati napból 338 napon szolgálatparancsnoki feladatot is ellátott, azonban azt állította, hogy a hajóvezetői feladatai emellett csekélynek minősültek. Véleménye szerint annak ellenére, hogy a perbeli időszakban a személyforgalom némileg növekedett, és a folyami határátkelőhelyen nem volt könnyített ellenőrzés (azaz nemcsak a harmadik országbeli, hanem az Európai Unióból érkező állampolgárok esetében is adattári ellenőrzést kellett végrehajtani), mindez nem jelentett leterhelést a felperes számára. Utalt arra is, hogy a szolgálatparancsnoki feladat elnevezése korábban átkelő ügyeletes megnevezésű beosztás volt, és a határőrségnek a rendőrséggel való egyesülése után egységesítették az elnevezést. A felperes által felsorolt feladatok nem mindennap fordultak elő, és nem is egyszerre, egy időben. Az intézkedések száma csekély volt, és olyan többletfeladat nem merült fel, amelyre tekintettel 150%-os megbízási díjra lenne jogosult. Emiatt másodlagosan az illetményalap 50%-ában kérte megállapítani a megbízási díj mértékét. A belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdésében, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról és a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésében írt mérlegelési szempontokhoz tartozóan előadta, hogy a vízi határátkelőhelyen nincs előírás a létszámról vonatkozóan.
- [4] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta, és azzal egyezően 2.087.100 forint megbízási díj és ennek 2023. november 5. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint 120.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest a felperes javára. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja értelmében megbízási díj jár a felperes részére, miután az eredeti beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatot végzett. Valójában az alperes nem cáfolta, és az alperes által meghallgatni kért tanú, tanúll tanúvallomásában megerősítette, hogy a felperesnek a hajóvezetési feladaton kívül jelentéstételi kötelezettsége és elkülönített ellenőri feladatai voltak. Szolgálatparancsnoki feladatai gyakran minősültek, amelyek plusz feladatokat

jelentettek, és beosztottal a perbeli időszak nagyobb részében nem rendelkezett. A beosztott hiánya szükségképpen feladatai elnehezülését eredményezte. A szolgálat számát tekintve a szolgálatparancsnoki feladatot rendszeresnek és folyamatosnak minősítette, és a hajóvezetői és a szolgálatparancsnoki beosztást összehasonlítva a több kategória illetménykülönbséget is jelentősnek találta.

- [5] A felperes keresetének jogalapját alaposnak ítélte, ezért vizsgálta, hogy az igényelt megbízási díj a 31/2015. (VI.16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdésében írt szempontok szerint a többletfeladatok nagyságával, a megbízással járó többletterhekkel, illetve a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével milyen mértékben határozható meg. Miután a magasabb szolgálatparancsnoki beosztáshoz kapcsolódó felelősség szintje is magasabb volt, állomány azonban nem tartozott hozzá, és a felperes a perbeli időszak jelentős részében, hosszú időn keresztül és rendszeresen látta el a feladatokat, az illetményalap 150%-ával megegyező mértékben igényelt megbízási díjat alaposnak látta, amelynek megfizetésére kötelezte az alperest középarányos időponttól kezdődően késedelmi kamattal növelten a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés c) pontjára tekintettel.
- [6] E határozattal szemmel az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, valamint a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését, a 31/2015. (VI.16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdését és a 33/2015. (VI.16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdését jelölte meg, amely rendelkezéseket véleménye szerint az elsőfokú bíróság helytelenül értelmezte, azokból téves jogi következtetést vont le, ítélete ezért megalapozatlan. Kiemelte, hogy a Hszt. 2023. (helyesen) február 1-jei módosításával hatályos 71. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a hivatásos állomány tagja az (5) bekezdés szerinti díjazásra akkor jogosult, ha a többletfeladat ellátásával *jelentős* többletmunkát végez és a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkörrel való megbízással nem eseti jellegű, amely rendelkezés álláspontja szerint iránymutató a perbeli időszakra is. Fenntartotta azt az állítást, hogy a felperes nem látott el olyan mértékű többletszolgálatot, amely megbízási díjra jogosítaná. Megismételte, hogy a szolgálatparancsnok elnevezés megfelel a korábbi átkelőhely ügyeletes megnevezésnek, csupán a rendőrségi szervnél rendszeresített elnevezést kell használni az átszervezés után. Előadása szerint az esetek többségében a felperes a hajóvezető beosztása helyett látta el a szolgálatparancsnoki teendőket. Az a körülmény, hogy jogszabály nem ír elő létszámot a vízi határátkelőhelyen szolgálatot ellátókra vonatkozóan, azt támasztja alá, hogy más személyek munkavégzéséért nem volt felelős a felperes, felelőssége tehát nem növekedett. A jogalap esetleges fennállta esetén pedig legfeljebb az illetményalap 50%-ának megfelelő mértékű megbízási díjat tartott elfogadhatónak.
- [7] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, lényegében helyes indokai alapján, és az alperest kérte másodfokú perköltségben marasztalni. Hangsúlyozta, hogy az alperes a hajóvezetői feladatok alól nem mentesítette őt, ugyanakkor a korábbi ügyeletesi, később szolgálatparancsnokként ellátott feladatok mindennaposak voltak. Azzal pedig, hogy nem volt beosztottja, a feladatai növekedtek, nem a felelőssége csökkent.
- [8] A fellebbezés nem alapos.
- [9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdés alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Az alperes fellebbezése kapcsán ezért elsősorban a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának és (5) bekezdésének rendelkezéseit vizsgálta. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának a perbeli időszakban, 2020. február 1-től 2023. január 31-ig hatályban volt szövegezése értelmében a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. Jelen esetben az alperes az eredeti

hajóvezetői munkaköre mellett nem vitásan megbízta a felperest a szolgálatparancsnoki feladatok ellátásával. Ebben a körben az alperes hivatkozásával ellentétben az nem bírt jelentőséggel, hogy a szolgálatparancsnoki munkakörnek korábban mi volt az elnevezése, hanem az elvégzendő feladatokat kellett vizsgálni és értékelni.

- [10] Megállapítható, hogy a felperes a hajóvezetésen kívül szolgálatparancsnokként további feladatokat volt köteles ellátni: így ő felelt a vízi határátkelőhely működéséért teljes egészében, jelentéstételi kötelezettsége volt, meg kellett szerveznie a hajók, köztük a teherhajók és a személyforgalmat lebonyolító hajók átvizsgálását, és együtt kellett működnie a társzervekkel. A felperes megvizsgálta a konkrét jelzéseket, és ő döntött arról, hogy az ellenőrzésből úgy keletkezik-e vagy sem. Emellett felelős volt a fegyverszobáért, a fegyverek, a szigorú számadású nyomtatványok és a bélyegzők kiadásáért és használatáért. Kétségtől eltekintve a többletfeladatot látott el a munkáltató utasítására, akinek ez a joga nem sértheti a felperes díjazáshoz való jogosultságát.
- [11] A felek között nem volt vita abban a kérdésben, hogy a perbeli időszakban a felperes 389 nap szolgálatot teljesített, és ebből 338 napon szolgálatvezetői tevékenységet is ellátott. Ebből tehát levonható az a következtetés, hogy többlettevékenységet nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen kellett végeznie. Az alperes érvelésével szemben a mentesítést nem lehet az egyes szolgálati napokra lebontva vizsgálni, hanem az a szolgálatellátás egészére vonatkozóan értelmezendő (Kúria Kfv.VII.37.642/2020/5., Kfv.VII.39.525/2021/3., Kfv.45.033/2022/6.).
- [12] Habár a perbeli időszakban nem volt még előírás, így visszamenőleg sem lehet irányadó az alperes érvelése ellenére, hogy a *jelentős* többletmunkát kell ellentételeznie a munkáltatónak [Hszt. 71. § (3) bekezdés], a felperes által végzett és fent részletezett többletmunka a másodfokú bíróság megítélése szerint eléri a jelentős szintet is.
- [13] A megbízási díjra való jogosultság megállapítását követően annak mértékéről kellett dönten. Ebben a körben a 31/2015. (VI.16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdésében írt szempontok értékelendők, azaz a díj összegét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, és a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak – mely szerint a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedhet a mérték – figyelembevételével kell és lehet meghatározni. Tekintettel kell lenni emellett a 33/2015. (VI.16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésére, amely alapján a díjazást a feladattal, valamint a feladat ellátására beosztottak számával arányosan kell megállapítani.
- [14] Miután az alperes maga sem vitatta, hogy a szolgálatparancsnoki beosztás a hajóvezetőhöz képest magasabb beosztást jelent, azt sem lehet kétségbe vonni, hogy a magasabb beosztáshoz kapcsolódó feladatok egyúttal a felelősség magasabb szintjét jelentették. Az a körülmény pedig, hogy a felperes magasabb felelősséggel járó feladataihoz beosztottállomány nem tartozott, nyilvánvalóan a feladatok elnehezülését vonta maga után. A többletfelelősséggel járó többletfeladatokat hosszú időn keresztül és rendszeres jelleggel végezte a felperes, ezért a másodfokú bíróság arányosnak találta a keresetben igényelt és az elsőfokú bíróság által megítélt megbízási díjat az illetményalap 150% mértékével. Az alperes nem vitatta a számítás helyességét, ezért a megbízási díjnak az illetményalap 150%-ával számított 36 havi összegét a másodfokú bíróságnak tovább vizsgálnia nem kellett.
- [15] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság döntése nem sérti a fellebbezésben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, ezért az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [16] A másodfokú bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján a pereszes alperest kötelezte a felperes másodfokú eljárásban felmerült

perkölségének a megfizetésére, amelyet a Pp. 81. (1) és (2) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a felperes által felszámított összegben, 80.000 forintban határozott meg.

- [17] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdése szerint.
- [18] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2025. január 17.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró